

Gudstjeneste i Skævinge & Lille Lyngby Kirke

den 5. april 2015

Kirkedag: Påskedag/A

Tekst: Mk. 16,1-8

Salmer:

SK & LL: 219 * 233 * 227 * 236 * 224,4 * 240

Det ville have været Breaking News i ethvert nyhedsmedie. TV-nyhederne ville gå fuldstændig i selvsving, og gang på gang ville Steffen Jensen, TV2s udsendte medarbejder i Mellemøsten komme på skærmen:

Der er vild opstandelse i Jerusalem. Rygterne svirrer, og de forskellige jødiske politiske og religiøse grupperinger har travlt med genside beskyldninger og bebrejdelser. Myndighederne har iværksat en større eftersøgning af en særlig og mistænkelig gruppe af mennesker, der tilsyneladende er som sunket i jorden. Årsagen til al den virak er, at et lig er blevet væk. Og det er ikke bare et lig. Jesus, som nogle kalder Kristus, andre kalder ham Jesus fra Nazaret, og som under stort postyr og bevågenhed blev henrettet på et kors i fredags, blev gravlagt her i hulen, hvis indgang seerne lige kan skimte bag mig. Politiet har spærret af, så vi kan desværre ikke komme det nærmere; men på jorden henne foran graven ligger den kæmpe store sten, som blev rullet for graven sidst på eftermiddagen i fredags.

Men for nogle timer siden, i det tidlige morgengry og før de fleste af os var stået op, siges det – og rygterne er mange og hurtige her i dag, at nogle kvinder, som menes at tilhøre den særlige gruppe af mennesker, som havde sluttet sig til denne Jesus, at da de kom ud til graven i morges, da fandt de den åben og liget var fjernet.

Nu søger man så efter disse kvinder og denne gruppe, som nogle mener måske står bag tyveriet. Vagterne ved graven påstår nemlig, at liget må være stjålet, mens de sov. Det i sig selv vækker selvfølgelig harme i andre jødiske grupperinger, for hvad skal man med vagter, hvis de sover?

Lige nu er byen helt på den anden ende. Der er sågar nogle, der mener, at kvinderne så engle ved graven. Der er også nogle, der påstår, at Jesus er opstået. Det skulle han ligesom have sagt noget om. En ting er i hvert tilfælde sikker: graven er tom! Steffen Jensen, TV2, Jerusalem.

Og tilbage i studiet på Kvægtorvet i Odense ville Poul Erik Skammelsen tone frem med spørgsmålet: Hvem var han egentlig, denne Jesus?

Og klik, så ville vi være tilbage hos nogle af alle TV2s hasteindkaldte journalister. Lotte Mejlhede forsøger i Nazareth at finde hans familie, skolekammerater, ungdomsvenner, naboer, nogle, der kan fortælle om ham i forsøget på at tegne et portræt af Jesus. Hvem er denne mand? Hvordan kunne det gå så galt? Han er tilsyneladende vokset op i gode, trygge familieforhold, men endte alligevel med at skille sig ud for til sidst at blive henrettet. Er han endnu en af de radikaliserede unge, som har kastet sig ud i martyrdøden for sin overbevisning?

Jesper Steinmetz er hasteforflyttet fra USA til Jerusalem, hvor han kan rapportere, at blandt de politiske og jødiske magthavere i Jerusalem, der er der ikke mange rosende ord om Jesus, i hvert tilfælde ikke for åben mikrofon. Det virker snarere som om, man er ved at være godt træt af en historie, man troede var slut med hans død.

Rasmus Tantholt er i hast fløjet ind fra Ukraine og kan fra gaden i Jerusalem fortælle om den almindelige jødes opstand og forvirring. Det hele startede ellers som en sand triumffest sidste søndag, forud for påskehøjtiden. Men han var jo ikke andet end en religiøs fanatiker og fundamentalist. Havde han været Messias, var han jo ikke blevet korsfæstet. Og ingen ved rigtig, hvem der har skyld; men fakta er jo, at graven er tom.

I studiet i Odense skal en hob af journalisterne nu resten af dagen kaste lys over dette, og eksperter kaldes ind fra nær og fjern og sidder i hobetal dagen igennem i den varme stol for at udtale sig klogt om det, der er sket i Jerusalem.

Og det tilbagevendende spørgsmål er hele tiden: Han har jo selv sagt, at han ville opstå. Er han opstået eller ? – for graven er jo tom.

Og selv 2000 år efter står det samme spørgsmål stadig og dirrer i luften: Er han opstået eller – for graven er jo tom. Og eksperterne sidder stadig i den varme stol og svarer klogt, og tasterne på pc'erne klikker lystigt og spytter det ene indlæg efter det andet ud i æteren, på internettet og facebook med betragtninger og besvarelser, der spænder fra den dybe respekt for, hvad han selv sagde, hvad hans disciple og andre efterfølgende har sagt derom, og til det værste sludder og vranglære og teologisk iscenesættelse af Kejsers nye klæder: Der er intet i det, andet end selvhøjtidelig arrogance og nedladende vrøvl på et højere filosofisk plan.

Graven er tom! Fordi Jesus er opstået og levende trådt ud af graven! Mit argument er, at det har han selv sagt, at han ville. I bund og grund må jeg forholde mig til dette, som Kingo forholder sig til nadveren. Jeg studsede særligt over et vers i en

af salmerne, vi sang Skærtorsdag, hvor Kingo forholder sig til, at Jesus selv er i brødet og vinen, og så skriver han (468,5):

Hvordan det sker, det ved jeg ej,
her har han ikke vist mig vej,
min sans så højt sig ej bør sno,
det er mig nok hans ord at tro.

Det samme gælder for mig om opstandelsen. Hvis ikke den er sket også i en fysisk form, så er Jesus en løgner. Hvis ikke Jesus er opstået, så er Langfredag, Skærtorsdag, Palmesøndag, Juleaften – ja alle søn- og helligdage tømte for alt kristeligt indhold og betydning. Så er kirken spild af tid og penge, og blot en ekstrem dyr hobby for nogle få.

Hvis Jesu guddomsmagt er bundet af de samme love og regler for liv, som binder mig, så er der ikke meget almagt over hans guddomsherlighed. Hvis han, som kan befale over naturkræfterne, dæmoner og sygdomme blot med et ord, kalde døde til live, gå på vandet, trænge helt ind i hårde menneskers sind og blødgøre stenhjarter til at blive kærlighedsbankende kødhjarter, hvis han ikke kan gå længere end til korset, så kan han heller ikke gå med mig længere end til min død. Så er både han og jeg stadig under Guds forbandelse og kan kun se fortabelsen i øjnene.

Graven er tom! Jesus er opstået! Dermed har han vist os, at alt, hvad hans sagde og gjorde er sandt. Og fordi han er opstanden og lever, giver det mening, trøst, glæde, fred at være et kristent, troende menneske.

Luther siger et sted:

Vor Herre har indskrevet opstandelsens løfte, ikke kun i bøger, men på hvert eneste af forårets blade.

I det løfte, i opstandelsens kraft kan ikke bare den evige død, ikke bare den endelige død, men også alle de små dødsfald, der hver dag sker i kærlighed, glæde, tillid og alt det andet, der holder os oppe i livet, også disse kan overvindes og besejres. Besejres med liv og tilgivelse. For Jesus har vist os, at kærlighed, glæde og liv er stærkere end død.

Jesus er opstanden og lever. Og derfor kan vi leve både i liv og død.

Uanset hvem der fortæller det, uanset hvilket ekspert, der udtaler sig om hvorfor og hvordan, så står der ét tilbage for den enkelte: Graven er tom – hvad tror du?

Herren er opstanden!

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du, som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed. Amen